

Лікарям ветеринарної медицини необхідно консультувати власників тварин, щодо правильного їх харчування, з урахуванням особливостей породи, віку, статі з метою профілактики розвитку панкреатиту та інших хвороб травної системи.

Список використаних джерел

- усел Ю.М. Патогенез, діагностика та лікування панкреатиту в собак: автореф. дис. канд. ветер. наук: 16.00.01. Біла Церква, 2011. 20 с.
- убергриц Н.Б., Скопиченко С.В., Практическая панкреатология. Донецк, 2007. 244с.
- лімов А.О. Діагностика панкреатиту і супутніх змін у черевній порожнині собак з використанням УЗД. *Ветеринарна медицина України*. 2010. №1. С. 27-32.
- ікування панкреатиту в собак / Ю.М. Бусел. Вісник Білоцерків. Держ. аграр. ун-ту. 2008. Вип. 56. С. 29-31.
- ікс К. Гострий панкреатит / К. Мікс, К. Джоне // *Ветеринарна практика*. 2010. № 3. С. 6–14.

УДК 636.8.09:616.381-002(477.74-20)

ПОШИРЕННЯ ІНФЕКЦІЙНОГО ПЕРИТОНІТУ КОТІВ У М. ОДЕСА

Єрастов М. А., здобувач вищої освіти 6 курс

Маковій А. В., здобувач вищої освіти 6 курс

Пероцька Л. В., к.в.н., доцент

Одеський державний аграрний університет

Інфекційний перитоніт котів (Feline Infections Peritonitis) – вірусна хвороба котів, що характеризується анорексією, дегідратацією тканин, лихоманкою, набряками черевної порожнини, перитонітом [1,2].

Збудник - специфічний для котів, РНК-вірус, що належить до роду коронавірусів. Коронавірус широко поширений серед котів, проте захворювання на інфекційний перитоніт викликається тільки його мутантними формами [5]. За статистикою, хворіє близько 10% тварин носіїв коронавірусу, причому кошенята більш чутливі, ніж дорослі тварини [3,4].

В м. Одеса інфекційний перитоніт реєструється серед тварин різних вікових груп, незалежно від типу мешкання котів та сезону року. Проблема є актуальною та потребує дослідження.

Метою нашої роботи було вивчити особливості поширення інфекційного перитоніту серед котів за 2020 – 2022 р.р.

За результатами наших досліджень встановлено, що за досліджуваний період в м. Одеса було зареєстровано 176 випадків захворювання котів на інфекційний перитоніт.

Під час проведення аналізу поширеності інфекційного перитоніту котів у м. Одеса, встановили, що це захворювання не має значне поширення у порівнянні із багатьма іншими інфекційними хворобами.

Заразна патологія котів в місті Одеса представлена 10 нозоформами. За 2020 – 2022 роки найчастіше коті хворіли на каліцивірусну, герпесвірусну інфекції та панлейкопенію котів відповідно: 21,6%, 15,8% та 12,9%. В нозологічному профілі заразної патології котів інфекційний перитоніт займає 6,9 %.

Згідно даних таблиці 1, найбільша кількість хворих була зареєстрована у 2020 р., що склало 41,5 %, найменша у 2022р.

Таблиця 1

Динаміка захворювання котів на інфекційний перитоніт

Роки	Кількість зареєстрованих випадків	% захворілих

2020	73	41,5
2021	70	39,7
2022	33	18,8
Всього	176	100

Вікова залежність інфекційного перитоніту у котів, що представлена в таблиці 2, свідчить про найчастішу реєстрацію захворювання котів віком від 6 місяців до 2 років.

Таблиця 2

Вікова залежність захворювання котів на інфекційний перитоніт

Вікова група	Зареєстровано випадків	% захворілих
Від 6 місяців до 2 років	159	90,3
Від 2 до 7 років	11	6,3
Від 7 до 17 років	6	3,4
Всього	176	100

За даними наших спостережень стать тварини суттєво не впливала на захворюваність котів (табл. 3).

Таблиця 3

Захворювання котів на інфекційний перитоніт залежно від статі

Стать тварини	Кількість випадків	% захворілих
Самки	80	45,5
Самці	96	54,5
Всього	176	100

Самці переважали самок за кількістю випадків захворювання на 16 голів.

Найвищу частоту захворювання на інфекційний перитоніт ми відмічали у весінній та осінній періоди відповідно: 49,1 та 31,0%, так як в цей період відносно велика кількість котів досягає віку максимальної сприйнятливості до захворювання та рівень контакту між ними внаслідок кліматичних умов зростає.

Висновки:

1. В м. Одеса інфекційний перитоніт котів реєструється щороку.
2. Найчастіше захворювання реєстрацію серед котів віком від 6 місяців до 2 років.
3. Рівень захворюваності котів на інфекційний перитоніт має виражену весняно - осінню сезонність.

Список використаних джерел

1. Мурашко Т.В., Грибанова А.А. Інфекційний перитоніт кішок та значення проби Рівальта в його діагностиці /Матеріали міжнародної наукової конференції, 22-24 вересня 2022, НУБіП, України, Київ.- С. 380-382.

2. Герасим П. Наш досвід лікування вірусного перитоніту котів. Мир Ветеринарії. 2021. 2. С. 28–36.

3. Коцюмбас Г. І., Халанія М. Р. Патоморфологія міокарду котів за інфекційного перитоніту. Науковий вісник ЛНУВМБ імені С. З. Гжицького. 2019. Т. 21, № 96. С. 177–184.

4. Халанія М. Р., Коцюмбас Г. І., Прицак В. В. Патоморфологічні зміни у котів за сухої форми FIP. Матеріали конференція «Сучасні методи діагностики, лікування та профілактики у ветеринарній медицині» 29-30 листопада 2018 р. Львів. – 2018. – С. 134-135.

5. Feline Infectious Peritonitis: Immunohistochemical Features of Ocular Inflammation and the Distribution of Viral Antigens in Structures of the Eye / Ziółkowska N. et. al. Veterinary Pathology. 2017. Vol. 54, № 6. P. 933-944.

УДК 636.7.09:616.12-008.315

ДОСЛІДЖЕННЯ СЕРЦЕВОЇ НЕДОСТАТНОСТІ У СОБАК

Єрмошин Д.Ю., студент

Маринюк М.О., кандидат ветеринарних наук, старший викладач

Національний університет біоресурсів і природокористування України, Київ, Україна

dimo.2099@gmail.com

Marynyuk_mo@nubip.edu.ua

Захворювання серця у домашніх тварин досить розповсюджені у світі та становлять близько 12% від всієї незаразної патології. Згідно даних різних вчених хвороби серця у собак становлять від 9 до 22%. Серед них у собак найчастіше спостерігають дилатативну кардіоміопатію і міокардит, гіпертрофічну кардіоміопатію та міокардіодистрофію, інколи – новоутворення серця.

Хронічна серцева недостатність (ХСН) – це патологічний стан який характеризується симптомокомплексом, який зумовлений перфузією тканин та органів у стані спокою і під час навантаження, для якого є характерна затримка рідини в організмі. Основною причиною даного захворювання серед тварин є зниження здатності серця до забезпечення кровообігу по організму, яке обумовлене пошкодженням міокарда, а також дисбалансом вазоконстрикторних і вазодилатативних нейрогуморальних систем організму. З певного моменту прогресування ХСН відбувається за загальними принципами, які майже незалежать від етіологічного фактора [1, 2, 4].

Дослідження серцево-судинної системи проводять згідно схеми клінічного дослідження починаючи із власного дослідження тварини. Під час пальпації грудної клітки, особливо зліва в ділянці серця, значну увагу звертають на серцевий поштовх. Одним із найбільш відомих та інформативних методів діагностики серцевих захворювань є аускультатія. Проводять дослідження пульсу та периферичних кровоносних судин. За необхідності застосовують такі додаткові методи дослідження, як електрокардіографію, ехокардіографію, рентгенографію. Велика різноманітність використання у роботі лікаря ветеринарної медицини інструментальних методів прижиттєвої діагностики полягає в тому, що кожен з них має свою специфічну направленість, яка визначається анатомо-гістологічною будовою та фізіологією серцево-судинної системи.

Ехокардіографія серця – неінвазивний метод дослідження серця та магістральних судин за допомогою ультразвуку. Цей метод дає можливість дослідити динаміку руху клапанів, стінок серця і міжшлуночкової перегородки, виміряти різні структури органу, а також визначати основні параметри його насосної функції [1 -4].